

בבא בתרא קלט

שאלה: שלח ליה אבוב בר גניבא לרבא, ילמדנו רבינו: לוותה ואכלה, ועמדה ונשאת – בעל לוקח הוי, או יורש הוי?

- לוקח הוי – ומלוה על פה אינו גובה מן הלקוחות;
 - או דלמא יורש הוי – ומלוה על פה גובה מן היורשין?
- ניסיון לענות - כיוורש: (רבא) אמר ליה, תנינא: **נשאו גדולות – ישאו קטנות**. מאי, לאו נשאו גדולות לבעל, ישאו קטנות מבעל?

דחייה 1: לא; נשאו גדולות לבעל – ישאו קטנות לבעל.

דחיית הדחייה: איני?! והא תני רבי חייה: **נשאו גדולות לבעל – ישאו קטנות מבעל**!
דחייה 2: דלמא שאני פרנסה, דאית לה קלא.

סיכום

הבנות שונות בדברי המשנה	השלכות לשאלה בעל לוקח או יורש
ישאו קטנות מבעל	בעל כיוורש – ולכן קטנה יכולה לגבות ממנו – (אי כלוקח, לא ניתן לגבות כי זכויות הבנות הקטנות זה כמלוה על פה כי אין שטר ולא גובים מלקוחות) <u>דחייה</u> : אפילו אם כלוקח, ניתן לגבות כי יש לזה קול
	נשאו גדולות – ישאו קטנות
	לוותה ואכלה ועמדה ונישאת (מלוה על פה) אין לה קול
ישאו קטנות לבעל	יש לה קול – דומה יותר למלוה בשטר וגובה מבעל אחותה אפילו אם נחשב כלוקח לא קשור בכלל כי לא מתייחס למקרה של גבייה

מסקנה: אין ללמוד ממשנתנו כדי לענות על השאלה

עוד ניסיון לענות - כיוורש: אמר ליה רב פפא לרבא, לאו היינו דשלח רבין באגרתיה:

אלמנתו נזונת מנכסיו	מי שמת, והניח אלמנה ובת
	נשאת הבת
	מתה הבת

- אי אמרת בשלמא יורש הוי, משום הכי אלמנתו נזונת מנכסיו;
- אלא אי אמרת לוקח הוי, אמאי נזונת מנכסיו?

תגובת אבבי לדברי רב פפא – גם כיוורש אבל לומד ממקום אחר: אמר אביי: אי לאו דשלח רבין, אנן לא ידעינן? והא תנן: **אלו הן שאין חוזרין ביובל – הבכורה, והיורש את אשתו**!

סתירה בדברי רב פפא – כלוקח: אמר ליה רבא: והשתא דשלח, מי ידעינן?! האמר רבי יוסי ברבי חנינא: באושא התקינן, האשה שמכרה נכסי מלוג בחיי בעלה, ומתה – הבעל מוציא מיד הלקוחות.

תירוץ: אלא אמר רב אשי: בעל – שויהו רבן כיוורש, ושויהו רבן כלוקח, והיכא דטבא ליה עבדו ליה;

יובל	אשה שמכרה נכסי מלוג - מתה הבעל מוציא מיד הלקוחות (ר' יוסי בר' חנינא)	... והניח אלמנה ובת מתה הבת אלמנתו נזונת מנכסיו (רבין)
כיוורש או כלוקח	כלוקח	כיוורש
הסיבה	כדי שלא יפסיד הבעל	כדי שלא יפסיד אלמנה
קושי	למה לא חששו להפסד הלקוחות?!	
תירוץ	הלקוחות הפסידו לעצמם כי ידעו כשקנו שיש בעל שיירש	

